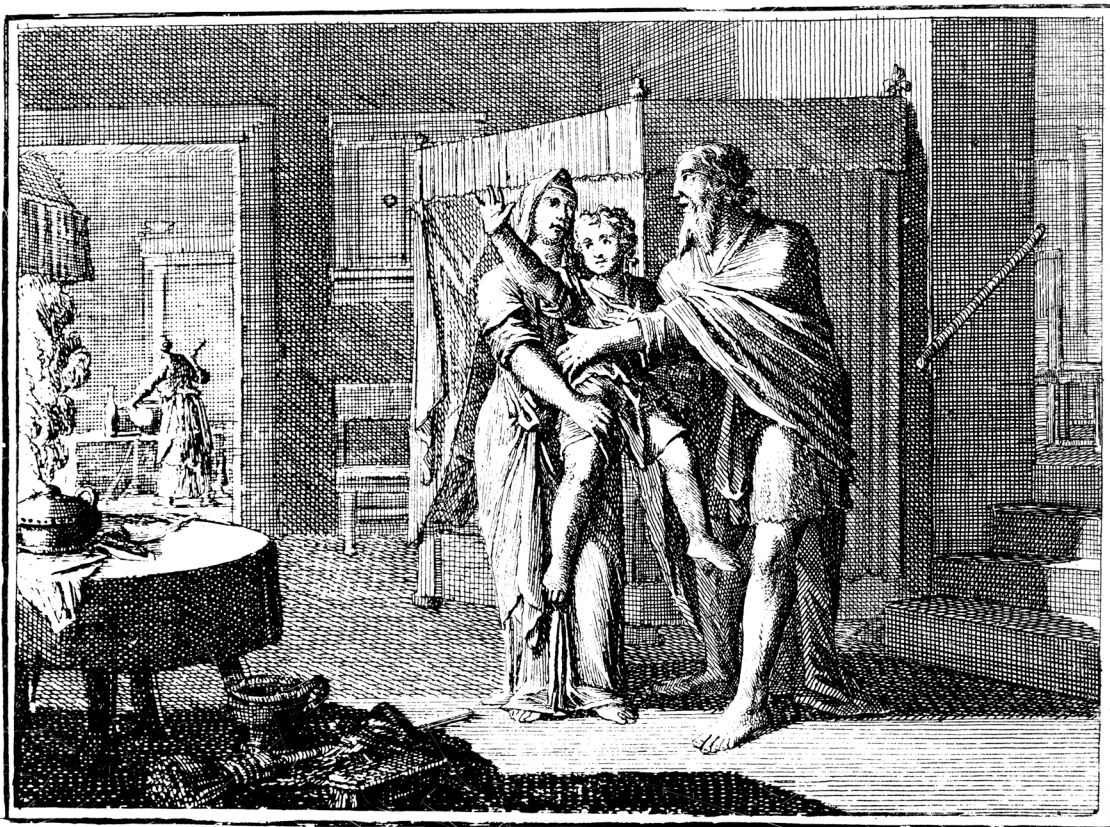

I KONINGEN XVII: 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23.

133

HET geschiedde na deze dingen, dat de zoone dezer vrouwe, der waardinne van den huize, krank word, en zyne krankheid werd zeer sterk, tot dat geen adem in hem overgebleeven en was. En zy zeide tot Elias; Wat hebbe ik met u te doen, gy man Gods? zyt gy by my ingekomen om myne ongerechtigheid in gedachtenisse te brengen, en om mynen zoone te dooden. En hy zeide tot haar; Geefst my uwen zoone: en hy nam hem van haaren schoot, en droeg hem boven in de opperzaale, daar hy zelve woonde, en hy leide hem neder op zyn bedde. En hy riep den HEERE aan, en zeide: HEERE myn God, hebt gy dan ook deze Weduwe, by dewelke ik herberge, zo qualyk gedaan, dat gy haaren zoone gedood hebt? En hy mat zich driemaal uit over dat kind, en riep den HEERE aan, en zeide: HEERE myn God, laat doch de ziele dezès kinds in hem wederkomen. En de HEERE verhoorde de stemme van Elias: en de ziele des kinds quam weder in hem, dat 'et weder leevendig werd. En Elias nam het kind, en bragt het af van de opperzaale in 't huis, en gaf het zyne moeder: en Elias zeide; Ziet uw' zoone leeft.